

Sygn. akt VIII C 3435/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 5 stycznia 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: SSR Bartek Męcina

protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 grudnia 2016 roku w Ł.

sprawy z powództwa A. B. (1)

przeciwko R. (...) Związków Zawodowych (...)

o zapłatę

zasądza od pozwanej R. (...) Związków Zawodowych (...) na rzecz powoda A. B. (1) kwotę 7.000 zł. (siedem tysięcy złotych) wraz z odsetkami ustawowymi, przy czym od dnia 1 stycznia 2016 r. z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, od dnia 1 października 2015 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 1.467 zł. (jeden tysiąc czterysta sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 3435/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 1 października 2015 roku powód A. B. (1) wniósł o zasądzenie od pozwanego R. (...) Związków Zawodowych (...) w Ł. kwoty 7.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu A. B. (1) wskazał, że w dniu 26 stycznia 2015 roku zawarł ustną umowę z pozwanym, na mocy której pozwany zobowiązał się do organizacji imprezy turystycznej (wycieczki do Meksyku) w II połowie listopada 2015 roku. Zgodnie z umową powód zobowiązał się do zapłaty ceny za wycieczkę w wysokości 8.800 zł. za dwie osoby. A. B. (1) dokonał wpłat na poczet ustalonej w umowie ceny, w dniu 26 stycznia 2015 roku 3.000 zł., 13 kwietnia 2015 roku 1.000 zł. i 19 czerwca 2015 roku 3.000 zł., czyli łącznie 7.000 zł. Pozostałą część wynagrodzenia, tj. 1.800 zł. powód miała zapłacić w terminie wskazanym przez pozwanego, przed wyjazdem. Wszystkich wpłat powód dokonał w siedzibie R. (...) bezpośrednio do rąk Przewodniczącej R., M. M.. Zgodnie z zasadami reprezentacji (...) określonymi w KRS, przewodniczący Rad Wojewódzkich (...) są uprawnieni do samodzielnego reprezentowania Rad Wojewódzkich. W sierpniu 2015 roku powód dowiedział się, że kilka wyjazdów zagranicznych organizowanych przez (...) nie odbyło się. Aby dowiedzieć się, czy wycieczka dojdzie do skutku A. B. (1) wystąpił pisemnie do (...) w W. i R. (...) o potwierdzenie przedmiotowego wyjazdu. Powód otrzymał wyłącznie odpowiedź z (...) w W., o tym, że nie prowadzi działalności w zakresie organizacji usług turystycznych. A. B. (1) uznał powyższą odpowiedź oraz milczenie ze strony R. (...) za odstąpienie od umowy, w związku z czym wystąpił o zwrot kwoty 7.000 zł., wyznaczając 14 dniowy termin. W odpowiedzi na wezwanie do zapłaty, (...) w W. poinformował, że nie jest właściwym adresatem pisma. Przewodnicząca R. (...) odpowiedziała, że nie jest organizatorem wyjazdu, ale wyjazd do Meksyku odbędzie się.

(pozew k. 4-7)

W dniu 27 października 2015 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi wydał przeciwko pozwanemu nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną wierzytelność wraz z kosztami procesu.

(nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 32)

Od powyższego nakazu zapłaty sprzeciw złożył pozwany, zaskarżając go w całości. W treści sprzeciwu pozwany podniósł, że nie był stroną stosunku prawnego pomiędzy powodem, a organizatorem imprezy, o której mowa w pozwie, w związku z czym nie jest w niniejszej sprawie zobowiązany i nie powinien być pozwanym. W uzasadnieniu pozwany wyjaśnił, że jest wojewódzką strukturą (...), która jest koordynatorem działalności zakładowych organizacji związkowych zrzeszonych w (...) (centrali związkowej) i jego organizacjach członkowskich (federacjach i ogólnokrajowych organizacjach związkowych) na szczeblu województwa (...). Z tego względu ma on kontakt bezpośredni z organizacjami zakładowymi skupiającymi w swoich szeregach ponad 30 tysięcy związkowców. Właśnie z tego powodu w końcu 2013 roku do pozwanego zwróciła się M. G. prowadząca Niepubliczną P. Oświatową L. T., proponując nawiązanie współpracy polegającej na propagowaniu wśród członków związków zawodowych wyjazdów szkoleniowych i integracyjnych, krajowych i zagranicznych, organizowanych przez jej firmę. Propozycja ta była rozpatrywana na posiedzeniach R. (...), która przychyliła się do tej prośby i zobowiązała Przewodniczącą R. Wojewódzkiej do podjęcia działań informacyjnych wśród organizacji związkowych i związkowców i przekazywania informacji o zamierzonych wyjazdach organizowanych przez jej firmę. Taki też był zakres działań pozwanego i jego działaczy. Pozwany podkreślił przy tym, że działania działaczy pozwanego ograniczały się jedynie do podawania informacji o danych organizatora, miejscach, terminach i kosztach tych wyjazdów. Pozwany nie zawierał umów, nie doręczał dokumentów podróжных ani programów imprez, nie udzielał informacji szczegółowych o tych imprezach – to należało do organizatora. Tak było również w przypadku powoda, dla którego wówczas wszystko było zrozumiałe, i który to akceptował. Pozwany nie prowadził działalności gospodarczej ani turystycznej, nie był organizatorem przedmiotowych imprez ani nie miał wpływu na ich organizację, co również było przedmiotem postępowania kontrolnego organu właściwego dla organizacji turystyki tj. Marszałka Województwa (...). Pozwany jedynie z grzeczności przyjmował niekiedy wpłaty od osób chcących wziąć udział w organizowanych przez Niepubliczną P. Oświatową L. T. prowadzoną przez M. G. imprezach, ale tylko w sytuacjach, gdy osoby te wołały (ze znanych sobie powodów) wpłacać pieniądze osobiście, a nie przelewem na wskazane przez organizatora konto bankowe i tylko wówczas, gdy osoba upoważniona przez organizatora do odbioru pieniędzy w gotówce nie stawiała się w wyznaczonym terminie w Ł. i M. G. telefonicznie prosiła, aby przyjąć dla niej od tych osób pieniądze. Pozwany podkreślił przy tym, że pieniądze przyjęte w siedzibie pozwanego były niezwłocznie przekazywane przelewami bankowymi na wskazane przez organizatora konta bankowe, a pozwany nigdy nie występował jako przedstawiciel organizatora lub pośrednik, zaś opatrywanie druków Kp pieczęcią pozwanego było tylko wyrazem jawności przyjęcia z grzeczności pieniędzy od osób biorących udział w organizowanych imprezach. Taka sytuacja miała miejsce również w przypadku powoda.

(sprzeciw k. 34- 37)

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał powództwo w całości. Powód podkreślił, że umowę o organizację wycieczki do Meksyku zawarł z pozwanym, nie zaś z jakimkolwiek innym podmiotem. Wyjaśnił, że umowa była ustnie zawarta z R. (...), powód posiada dowody wpłat za wycieczkę wystawione w siedzibie R. (...) przy Placu (...) w Ł. opatrzone pieczęcią R. (...) z podpisem Przewodniczącej R. (...), M. M.. Powód nie zawierał umowy i nie dokonywał wpłat na rzecz innego podmiotu niż (...), a Przewodnicząca R. M. M. nigdy nie wspominała powodowi, że jego pieniądze miały być przekazane innemu podmiotowi. Powód podkreślił także, że w chwili zawierania umowy na wycieczkę do Meksyku i dokonywania wpłat na rzecz R. (...) powód nie wiedział o istnieniu pani M. G. i Niepublicznej P. Oświatowej L. T., a wiedzę o tych ostatnich podmiotach powziął z wiadomości prasowych w dniu 4 sierpnia 2015 roku. W tym czasie ukazało się kilkadziesiąt artykułów prasowych o turystach oszukanych przez Radę (...). W artykułach tych można było także przeczytać, że uczestnicy wycieczek dopiero od dziennikarzy dowiadywali się o pani M. G. i Niepublicznej P. Oświatowej L. T., a sami do tej pory byli przekonani, że organizatorem wyjazdów są związki zawodowe (...). Powód podkreślił, że M. M. będąc Przewodniczącą R. (...) w siedzibie R. przy Placu (...) w

Ł. przyjmowała osobiście wpłaty od uczestników wycieczek. Nie jest przy tym prawdą, że przyjmowanie pieniędzy było sporadyczne i grzecznościowe, przeciwnie skala proceduru była masowa. Powód trzykrotnie osobiście dokonywał wpłat pieniędzy M. M., co stanowiło dla niego uciążliwość związaną z koniecznością dojazdu z miejsca zamieszkania w Z. do Ł. i wiązało się z kosztami. Powód prosił więc o podanie nr konta aby dokonać płatności przelewem, ale M. M. powiedziała powodowi, że wpłaty muszą być dokonywane gotówką jej osobiście. Zawsze w czasie wizyt w siedzibie (...) powód spotykał inne osoby dokonujące wpłat na wycieczki, a M. M. pokazywała powodowi listy osób zapisanych na wiele wyjazdów, m.in. do Grecji, Chorwacji, na Malte, do Meksyku, Australii, C., Stanów Zjednoczonych, a także na wyjazdy weekendowe do W., B., L., P.. Były to całe listy ludzi z wpisanymi kwotami wpłat – powód nie widział druków przelewów. Powód podkreślił także, że dokonywał wpłat na wyjazd do Meksyku bez potwierdzenia tego pisemną umową tylko dlatego, że organizatorem wyjazdu była (...); nigdy nie powierzyłby pieniędzy M. M. jako osobie fizycznej czy też innemu podmiotowi. Powód zaakcentował wreszcie, że nie występuje do Sądu z powództwem o ustalenie czy (...) może być organizatorem wycieczek, ale z powództwem o zwrot wpłaconych pieniędzy na rzecz imprezy, która się nie odbyła. Faktem jest to, że (...) fizycznie przyjęła pieniądze w gotówce od powoda, a wyjazd się nie odbył, zatem oczywistym jest, że pozwany powinien zwrócić powodowi wpłacone pieniądze. Powód zwrócił także uwagę na to, że pozwany załączył do sprzeciwu kserokopie wpłat gotówkowych na konta prywatnych osób, brak wśród nich wpłat na konto M. G.. Powód podkreślił też, że pozwany zbierał pieniądze na wycieczki w otoczeniu powoda nawet wówczas, gdy imprezy nie dochodziły już do skutku, co miało miejsce od sierpnia 2015 roku. Od powoda żądano wpłaty we wrześniu 2015 roku. Osoby, które chciały wyjechać do Meksyku były oszukiwane, gdy nadszedł termin wyjazdu – mówiono im, że wycieczka nie odbywa się w ustalonym terminie z powodu zamachów terrorystycznych we Francji, co było nieprawdą, gdyż lotniska we Francji ani przez chwilę nie wstrzymały lotów samolotów. (odpowiedź na sprzeciw k. 71- 75)

Do zamknięcia rozprawy stanowisko stron nie uległo zmianie.

(protokół rozprawy k. 103- 111)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Podczas posiedzenia R. (...) w dniu 12 grudnia 2013 r. członkowie rady zażądali, aby Przewodnicząca R., M. M. umożliwiła związkowcom uczestniczenie w tanich zagranicznych wyjazdach szkoleniowo- integracyjnych. Powyższa kwestia została przypomniana również podczas posiedzenia R. (...) w dniu 16 czerwca 2014 r.

(protokół nr (...) z posiedzenia k. 56, protokół nr (...) z posiedzenia k. 57)

Informację o organizowanej przez pozwanego wycieczce do Meksyku A. B. (1) uzyskał od przewodniczącego innego związku zawodowego należącego do R. (...). Koszt wycieczki wynosił 4.500 zł. od osoby, był atrakcyjny, gdyż wycieczka miała być dofinansowana z funduszy UE. Zgodnie z informacją uzyskana od przewodniczącego związku zawodowego należącego do R. (...), pierwszą wpłatę należało uiścić w siedzibie pozwanego. W dniu 26 stycznia 2015 r. A. B. (1) przyjechał do siedziby R. (...), mieszczącej się w Ł. przy placu (...). Powód przekazał M. M., pełniącej wówczas funkcję Przewodniczącej R. (...), kwotę 3.000 zł. tytułem części ceny za wycieczkę do Meksyku. Powód poprosił o podanie numeru konta bankowego, na który mógłby dokonać kolejnych wpłat. Jednak M. M. poinformowała, że wpłat można dokonywać wyłącznie osobiście. Na pytanie A. B. (1) o umowę dotyczącą wycieczki, M. M. poinformowała, że zostanie przekazana później. W dniu 13 kwietnia 2015 r. A. B. (1) dokonał wpłaty kwoty 1.000 zł. do rąk M. M. w siedzibie R. (...). Identycznie przebiegła trzecia wpłata dokonana przez powoda w dniu 19 czerwca 2015 r. w kwocie 3.000 zł. Wówczas A. B. (1) dokonywał wpłaty razem z I. M.. Za każdym razem M. M. przekazywała powodowi odrębnie wypełniony dowód wpłaty, na którym widniała pieczętka R. (...).

(zeznania powoda k. 108- 109, zeznania świadka I. M. k. 89, dowody wpłaty k. 8, 9, 10)

Po pewnym czasie od dokonania trzeciej wpłaty, do powoda zadzwoniła nieznaną kobietą i poprosiła o dokonanie wpłaty z tytułu ostatniej, czwartej raty. A. B. (1) otrzymał wiadomość sms z numerem konta bankowego, na który powinien dokonać wpłaty. Powód zadzwonił do M. M. i poprosił o przekazanie umowy oraz programu wycieczki. W

odpowiedzi M. M. przekazała powodowi program Novum (...). Po sprawdzeniu wymienionej firmy, kiedy to okazało się, że jest wyrejestrowana z rejestru Marszałka Województwa (...), informacje na jej stronie internetowej pochodziły z 2014 r., cena wycieczki była wyższa i wynosiła 8.300 zł., a właściciel firmy poinformował, że zarezerwował bilety na lot rejsowy, A. B. (1) doszedł do wniosku, że nie dokona wpłaty czwartej raty. Powód zadzwonił do M. M. i domagał się zwrotu pieniędzy, jednak ta odmówiła.

(zeznania powoda k. 109)

Pismem z dnia 8 września 2015 roku A. B. (1) wezwał Radę (...) do zwrotu w terminie 14 dni kwoty 7.000 zł. Powyższe pismo zostało doręczone pozwanemu w dniu 16 września 2015 roku. W odpowiedzi na wezwanie pozwany wyjaśnił w piśmie z dnia 16 września 2015 r., że nie jest organizatorem wycieczki do Meksyku, wyjazdu szkoleniowo-integracyjne dla związkowców i ich rodzin organizuje bowiem Niepubliczna P. Oświatowa L. T., prowadzona przez M. G.. Pozwany zapewnił jednocześnie, że przedmiotowa wycieczka odbędzie się w planowanym terminie 21 listopada – 2 grudnia 2015 roku. Pismo zawierające identyczną informację powód otrzymał również od (...) Związków Zawodowych w W.. Powyższe pismo zostało doręczone w dniu 10 września 2015 roku.

(przedsądowe wezwanie do zapłaty k. 13, zwrotne potwierdzenie odbioru k. 14, pismo (...) k. 16, pismo pozwanego k. 17)

Wycieczka do Meksyku nie odbyła się. Uczestnicy, którzy uiścili ostatnią ratę, jeszcze 20 listopada 2015 roku myśleli, że wycieczka się odbędzie, po czym otrzymali informację, że z uwagi na zamachy terrorystyczne we Francji tamtejsze lotniska są zamknięte, co uniemożliwia wylot. Według ustaleń A. B. (1) żadne lotnisko we Francji nie było wówczas zamknięte.

(zeznania powoda k. 109)

W dniu 27 stycznia 2015 roku M. M. wpłaciła na konto B. K. kwotę 13.300 zł tytułem „Wpłata – Meksyk, Grecja (...)”.

(wpłata k. 63).

W dniu 24 lutego 2015 roku M. M. wpłaciła na rachunek bankowy B. K. kwotę 7.800 zł tytułem „Meksyk Tunezja (...)”.

(wydruk potwierdzenia wykonanej operacji k. 62).

W dniu 17 kwietnia 2015 roku M. M. wpłaciła na rachunek bankowy P. P. kwotę 5.600 zł tytułem „(...) USA-Meksyk”. Na potwierdzeniu wpłaty widnieje odrębna adnotacja o treści „USA – 3.600 zł, Meksyk – 2.000 zł”.

(potwierdzenie wpłaty k. 60).

W dniu 19 czerwca 2015 roku M. M. wpłaciła na konto A. B. (2) kwotę 12.944,90 zł tytułem „(...) Grecja-Meksyk”. Na potwierdzeniu wpłaty widnieje odrębna adnotacja o treści „13.200 zł w tym Meksyk 8.400 reszta Grecja”

(bankowy dowód wpłaty k. 61).

Decyzją z dnia 20 października 2015 r. Marszałek Województwa (...) umorzył postępowanie administracyjne w sprawie stwierdzenia wykonywania działalności gospodarczej polegającej na organizowaniu imprez turystycznych bez wymaganego wpisu do rejestru organizatorów i pośredników turystycznych przez Radę (...).

(decyzja Marszałka Województwa (...) k. 54- 55)

W Regulaminie określającym kompetencje oraz zasady organizacji i funkcjonowania struktur terytorialnych (...) Związków Zawodowych wskazano, że do kompetencji organów struktur terytorialnych (...) należy w szczególności wspierania działalności kulturalnej, ochrony zdrowia, wypoczynku, turystyki i rekreacji (§ 2 ust. 1 pkt 10 i 11). (regulamin k. 49- 53)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy. Za podstawę ustaleń faktycznych Sąd przyjął również dowód z przesłuchania powoda oraz zeznania świadka I. M..

Natomiast jako niewiarygodne Sąd ocenił zeznania M. M. w części, w której podała, że przyjmowanie w siedzibie pozwanego wpłat miało grzecznościowy charakter i występowało w wyjątkowych sytuacjach. Przeczą temu nie tylko złożone przez powoda pokwitowania KP, których numeracja sugeruje, że pozwany przyjmował co najmniej kilkaset wpłat w miesiącu, ale także zeznania powoda oraz I. M.. Osoby te jednoznacznie podniosły, że w zasadzie podczas każdorazowej wizyty w siedzibie pozwanego musiały czekać w kolejce, aby dokonać wpłaty zaliczki, co wskazuje na stały proceder przyjmowania wpłat wedle wyżej przedstawionego sposobu. Powyższą ocenę Sądu potwierdza chociażby to, że podczas dokonywania wpłaty na poczet wyjazdu do Meksyku w dniu 19 czerwca 2015 roku A. B. (1) dokonał ponadto wpłat w imieniu 6 innych osób z tytułu wyjazdu do Grecji, które to wpłaty zostały przyjęte przez M. M.. Co więcej zarówno w przypadku powoda, jak i I. M., konieczność uiszczenia kolejnej zaliczki była im przekazywana ad hoc, osoby te miały zjawić się bowiem w siedzibie pozwanego jeszcze tego samego dnia.

Sąd nie dał również wiary zeznaniom M. M. w zakresie jakim opisała rolę pozwanego w organizowaniu wyjazdów zagranicznych. Z relacji świadka miałyby wynikać, że pozwany przekazywał jedynie informację o terminie wyjazdu, miejscu docelowym i cenie. Nie ulega wątpliwości, że w siedzibie pozwanego przyjmowane były wpłaty na poczet poszczególnych wyjazdów, na ich potwierdzenie Przewodnicząca pozwanej R. wystawiała pokwitowania KP wraz z pieczęcią pozwanego i własnym podpisem, nadto M. M. prowadziła listy osób zapisanych na wyjazdy. Już wyłącznie powyższe okoliczności przeczą twierdzeniom M. M., iż rola pozwanego miała wyłącznie charakter informacyjny. Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało ponadto, że M. M. zapewniała powoda oraz świadka, iż kwestie pisemnej umowy oraz programu wycieczki będą dyskutowane na spotkaniach R., a także że dotychczasowa umowa, mająca ustny charakter, ma moc wiążącą. Wreszcie z udzielanych przez nią jako Przewodniczącą R. informacji wynikało, że (...) będzie się starać o to by wylot do Meksyku był z Ł., sama Przewodnicząca też miała jechać i być kierownikiem grupy. Występując jako Przewodnicząca pozwanej R., informując o dacie przekazania umowy oraz programu, wreszcie przyjmując wpłaty od uczestników wyjazdu, M. M. niewątpliwie jawiła się w oczach tych ostatnich jako organizator wyjazdów działający w imieniu pozwanego. Zeznania M. M. w powyższym zakresie stoją również w sprzeczności z treścią potwierdzeń wpłat wypisywanych przez świadka. W potwierdzeniach tych każdorazowo widnieje bowiem nazwa pozwanego (...) obok której podawana była nazwa kraju (Meksyk, USA, Grecja). Takie tytułowanie wpłat jasno wskazuje, że wpłaty przyjmował pozwany.

Z tych samych przyczyn i w tym samym zakresie, jako niewiarygodne Sąd ocenił zeznania obecnego Przewodniczącego R. (...), M. B.. W pozostałej części relacja osoby przesłuchanej w charakterze strony pozwanej, nie wносиła zbyt wiele do sprawy, gdyż obecny Przewodniczący wskazywał, że nie posiada wiedzy o okolicznościach faktycznych, które miały istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W przedmiotowej sprawie A. B. (1) wniósł o zasądzenie od R. (...) Związków Zawodowych (...) w Ł. kwoty 7.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty, tytułem części ceny za wycieczkę do Meksyku, która się nie odbyła, a której organizatorem miał być pozwany. (...) Związków Zawodowych (...) w Ł. wniosła o oddalenie powództwa podnosząc w istocie zarzut braku legitymacji biernej procesowej.

W ocenie Sądu w dniu 26 stycznia 2015 r. doszło do zawarcia ustnej umowy pomiędzy A. B. (1), a R. (...) na podstawie, której pozwany zobowiązał się do zorganizowania wycieczki turystycznej do Meksyku w drugiej połowie listopada 2015 r., natomiast powód zobowiązał się do uiszczenia ceny w łącznej kwocie 8.800 zł. Reprezentująca stronę pozwaną M. M. poinformowała powoda, że zarówno pisemna umowa, jak i program wycieczki zostaną mu przekazane w późniejszym czasie. Z zeznań A. B. (1), popartych relacją I. M. wynika jasno, że zarówno w dniu zawarcia umowy, jak i podczas dokonywania dwóch kolejnych wpłat z tytułu ceny, powód miał pełne podstawy, aby uważać,

że strona pozwana jest organizatorem przedmiotowej wycieczki. Świadczy o tym fakt, że wszelkie rozmowy na temat wyjazdu do Meksyku, A. B. (1) prowadził z osobą uprawnioną do reprezentowania R. (...). Co więcej osoba ta, czyli przewodnicząca pozwanej rady, M. M. przyjmowała wpłaty z tytułu wyjazdu do Meksyku. Zarówno rozmowy, jak i przyjmowanie wpłat odbywało się w siedzibie pozwanego, czyli w Ł. przy Placu (...). Ponadto przyjmując każdorazową z trzech wpłat powoda, M. M. wystawiała potwierdzenie wpłaty, na którym widniała pieczętka z nazwą pozwanego oraz jej podpis. Nadto M. M. prowadziła listy osób zapisanych na wyjazdy. Zatem nie można się zgodzić z twierdzeniem strony pozwanej, że przyjmowanie w siedzibie pozwanego wpłat miało grzecznościowy charakter i występowało w wyjątkowych sytuacjach. Przeczy temu chociażby numeracja złożonych przez powoda pokwitowań KP. Poza tym podczas dokonywania wpłaty na poczet wyjazdu do Meksyku w dniu 19 czerwca 2015 roku A. B. (1) dokonał ponadto wpłat w imieniu 6 innych osób z tytułu wyjazdu do Grecji. Również w tym przypadku wpłaty zostały przyjęte przez M. M.. Zaznaczyć przy tym należy, iż wpłaty mogły być dokonywane wyłącznie w siedzibie pozwanego. Poza tym strona pozwana, choć od początku postępowania stała na stanowisku, że co do zasady opłacanie wyjazdów odbywało się bezpośrednio na konto organizatora, nigdy nie podała żadnego nr rachunku bankowego podmiotu, który zajmował się rzekomą organizacją wyjazdów. Za niesporne uznać przy tym należy, że pozwany musiałby mieć wiedzę w zakresie takiego nr rachunku, jeśli bowiem nawet założyć, że przyjmował on wpłaty wyłącznie grzecznościowo, wpłacana kwota musiałaby ostatecznie trafić na konto organizatora wyjazdu. Brak powołania się przez pozwanego na jakikolwiek rachunek bankowy organizatora, zdaniem Sądu, poddaje w wątpliwość jego istnienie. Dodatkowo z udzielanych przez Przewodniczącą pozwanej rady informacji wynikało, że będzie się starać o to, aby wylot do Meksyku był z Ł., sama Przewodnicząca też miała jechać i być kierownikiem grupy. Występując jako Przewodnicząca pozwanej R., informując o dacie przekazania umowy oraz programu, wreszcie przyjmując wpłaty od uczestników wyjazdu, M. M. niewątpliwie jawiła się w oczach tych ostatnich jako organizator wyjazdów działający w imieniu pozwanego.

W ocenie Sądu, w okolicznościach faktycznych przedmiotowej sprawy, wystarczającym dla uznania, że roszczenie powoda zasługuje na uwzględnienie i pozwany jest biernie legitymowany jest już samo następujące ustalenie: powód dokonał wpłat pozwanemu jako zaliczki na wycieczkę do Meksyku; pozwany nie wykazał, że powód zawarł umowę z jakimkolwiek innym podmiotem; pozwany nie wykazał, że pieniądze w kwocie 7.000 zł wpłacone przez powoda przekazał jakiemuś innemu podmiotowi, żeby ten zorganizował dla powoda i osoby mu towarzyszącej, wycieczkę do Meksyku. Wycieczka do Meksyku nie odbyła się; pozwany winien zatem zwrócić powodowi otrzymane od niego pieniądze na ten cel. Zatem roszczenie powoda znajduje oparcie w ogólnych zasadach odpowiedzialności za skutki niewykonania zobowiązań z umów wzajemnych (art. 471 i następnę k.c.).

Powyższej oceny Sądu nie może zmienić fakt wydania przez Marszałka Województwa (...) w dniu 20 października 2015 r. decyzji o umorzeniu postępowania administracyjnego w sprawie stwierdzenia wykonywania działalności gospodarczej polegającej na organizowaniu imprez turystycznych bez wymaganego wpisu do rejestru organizatorów i pośredników turystycznych przez Radę (...). Uzasadnienie powyższej decyzji wskazuje, że głównym powodem dla jej podjęcia był wniosek, iż pozwany, który nie prowadził działalności gospodarczej, nie był również organizatorem wypoczynku, gdyż brak mu było przymiotu przedsiębiorcy. Poza tym organ administracji publicznej prowadził odrębne postępowanie administracyjne, w którym dokonywał własnych ustaleń faktycznych oraz ich oceny prawnej, które nie mogą w żaden sposób być wiążące w przedmiotowym postępowaniu sądowym.

Również kolejna okoliczność podnoszona przez stronę pozwaną, a mianowicie, że na posiedzeniach rady jej członkowie domagali się, aby M. M. umożliwiła związkowcom korzystanie z tanich zagranicznych wyjazdów szkoleniowo-integracyjnych, nie może zmienić oceny Sądu. Faktycznie z przedstawionych przez pozwanego protokołów wynika, że powyższa kwestia była omawiana podczas posiedzeń R. (...) w dniu 12 grudnia 2013 r. oraz w dniu 16 czerwca 2014 r. Jednak istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy mają oświadczenia składane przez M. M. w imieniu pozwanego wobec A. B. (1) oraz fakt przyjmowania przez nią wpłat na poczet ceny wyjazdu do Meksyku.

Z tych względów orzeczono, jak w punkcie 1 sentencji wyroku, zasądzać od pozwanego na rzecz powoda kwotę 7.000 zł.

Podstawę orzeczenia o odsetkach stanowi art. 481 § 1 kc w zw. z art. 455 kc. Zasadą prawa cywilnego jest, że dłużnik popada w opóźnienie, jeżeli nie spełnia świadczenia w terminie, w którym stało się ono wymagalne. Niespełnienie świadczenia w terminie rodzi po stronie dłużnika konsekwencje przewidziane w art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe (§ 2 art. 481 k.c.). A. B. (1) pismem z dnia 8 września 2015 r. wezwał do zwrotu kwoty dochodzonej przedmiotowym pozwem w terminie 14 dni. Odpis powyższego pisma został doręczony pozwanemu w dniu 16 września 2015 r. Zatem żądanie przez powoda odsetek ustawowych od dnia 1 października 2015 r. było w pełni uzasadnione.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., regulującego zasadę odpowiedzialności stron za wynik procesu. Powód wygrał proces w całości, a zatem należy mu się od strony pozwanej zwrot kosztów procesu w pełnej wysokości. Na koszty procesu w łącznej wysokości 1.467 zł złożyły się opłata od pozwu w wysokości 250 zł, koszty zastępstwa procesowego powoda w stawce minimalnej w wysokości 1.200 zł.– § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013, poz. 461 j.t.) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.